

Скарбничка

Дитяча газета

№5 (24) травень 2012

А де ж огірочки?

Весела бджілка

3

Пригоди шукачів

4

Помощь

7

Колібри

8

Веселый English

9

Найкращий дім

10

Умілі руки

12

Май

Слава Богу за радостный май,
Так и хочется петь, не смолкая!
Мчится в Пущу-Водицу трамвай,
Пассажиров везде собирая.

Едем мы среди лип и берез,
Средь дубов и зелененьких кленов,
Наконец-то трамвай нас привез,
И как будто вздохнул облегченно.

Пахнет лес прошлогодней листвою,
Машет нам молодыми ветвями,
Скромный ландыш кивнул головой,
Птичка где-то запела над нами.

Воздух свежестью полон вокруг,
Сердце — радостью, взгляд —
восхищеньем.

Хорошо! Скоро выйдем на луг,
И окончится стихотворенье...

Ольга Бокова

— От молодець, Сергійку, ти мені так допоміг! — ласкаво говорив дідусь своєму внукові. — Як багато ми з тобою встигли зробити: грядки скопали, удобрили, насіння посадили. Потім переконаєшся, як приємно буде збирати зелені огірочки, які сам сів.

Хлопчик був дуже щасливим. Він не знав раніше, що з біленького продовговатого насіннячка виростають зелені огірочки. А головне, про що він дізнався сьогодні: допомагати іншим зовсім не важко, навіть якщо дуже багато роботи.

Наступного ранку Сергійко встав раненько, раніше за дідуса, і поспішив на

грядки — збирати огірочки. Яким було його розчарування, коли він побачив там лише сиру після дощу, чорну землю. Хто ж це посмів зібрати його зелені огірочки?

Розбуджений гучним плачем внука, дідусь занепокоєно вибіг із дачного будиночка. Коли з'ясував, у чому справа, ледь стримуючи усмішку, пояснив малюку, що потрібно ще чекати досить довго, поки з'являться спочатку стебла, потім зацвітуть квіточки з дрібненькими огірочками, які повинні ще вирости. І лише потім їх можна буде збирати та їсти.

Отож, дітки, потрібно навчитися чекати, а не хотіти все та одразу.

Наш замечательный Ровесник

2

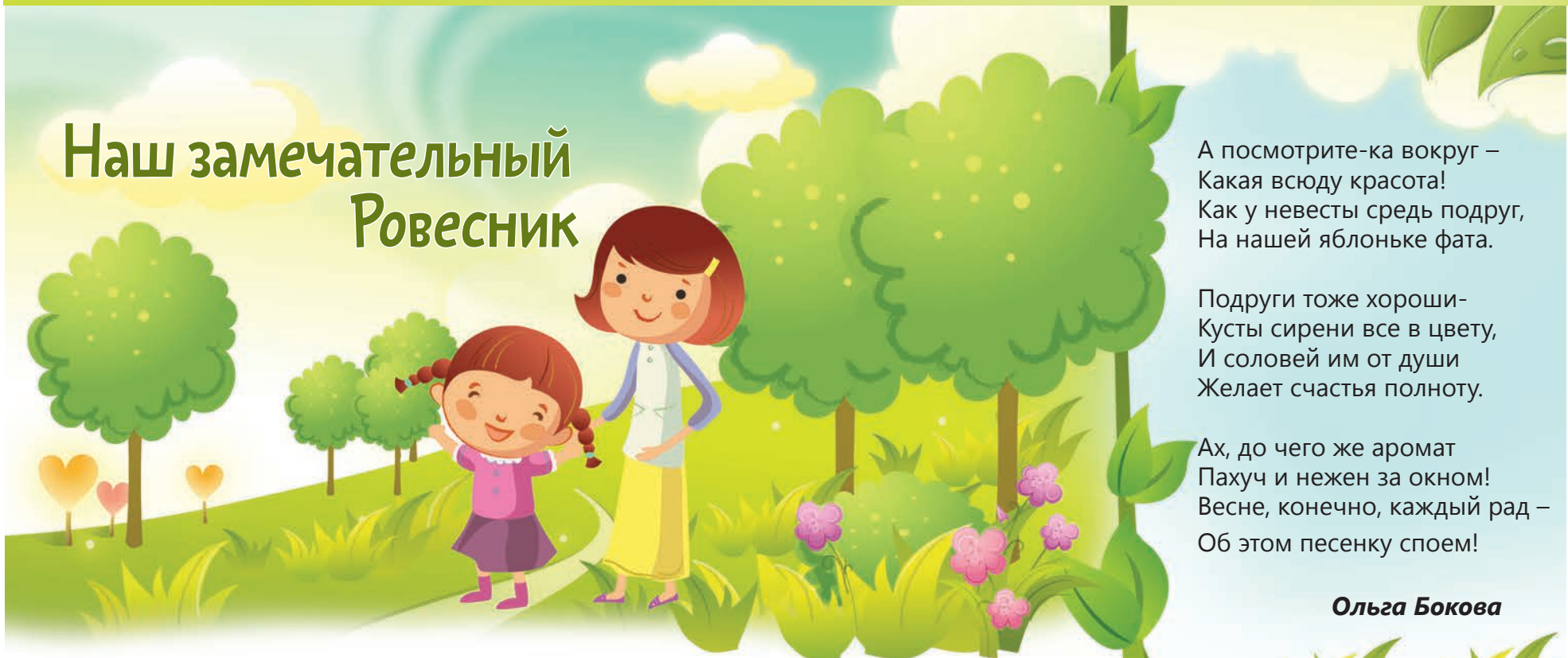
Зов в ночи

5

Сонечко

6

Наш замечательный Ровесник

А посмотрите-ка вокруг –
Какая всюду красота!
Как у невесты средь подруг,
На нашей яблоньке фата.

Подруги тоже хороши –
Кусты сирени все в цвету,
И соловей им от души
Желает счастья полноту.

Ах, до чего же аромат
Пахуч и нежен за окном!
Весне, конечно, каждый рад –
Об этом песенку споем!

Ольга Бокова

Машенька с мамой решили провести выходной на природе. Папа, к сожалению, еще не приехал из командировки, и, чтобы не ехать за город без папы, они отправились в большой Ботанический сад. Там тоже очень красиво, есть прекрасные полянки и зеленые холмы, где можно расстелить одеяло, понежиться на солнышке, пообедать, почитать, поиграть с куклой.

Мама выбрала чудесное место. Маша вдоволь набегалась за стрекозами, приготовила кукле Аленке салат из травы, а потом решила попробовать заплести маме косички.

— А что это за книга у тебя, мамочка? Раньше я такой не видела.

— Это мне вчера подарили, — объяснила мама Машеньке. — Очень интересная. Называется «Желание веков».

— Интересное название. А о чем ты прямо сейчас в ней читаешь? — поинтересовалась девочка.

— О детстве твоего замечательного Ровесника, мальчика Иисуса из Назарета.

— Ой! Это о том Иисусе, Который родился в яслях? Мне очень понравился этот мультик, который мы смотрели зимой. Мамочка, прочитай мне об этом мальчике из Назарета.

Маша уселась поудобнее возле мамы, а мама стала читать:

«Уже в детстве в характере Иисуса проявлялась особая привлекательность. Он всегда был готов помогать другим, проявляя в отношениях с людьми бесконечное терпение, отличался правдивостью... Мама была Его первым учителем. Тот, Кто создал все, сейчас постигал уроки, начертанные Его же рукой, на земле, море и в небесах... С ранних лет Он стремился к одной цели: быть благословением для других. Любой ребенок может получить те же познания, какие получил Иисус».

— Подожди, мамочка, я хочу что-то спросить у тебя, — Машенька тронула маму за руку, прерывая ее чтение. — Любой ребенок — это значит, что и я?

— Конечно, моя дорогая, — мама с улыбкой погладила Машеньку по головке.

— А что значит быть благословением для других?

— Я думаю, это означает не огорчать других людей, а приносить им радость.

Машенька задумалась, а потом снова спросила:

— А я приношу другим радость?

Мама нежно обняла дочурку и сказала:

— Я всегда радуюсь твоей улыбке, твоему послушанию и благодарю Бога за тебя, моя дорогая!

— Значит, я твое благословение? — не унималась Машенька.

— Да! Бог благословил нас с папой, подарив тебя нам однажды осенью. И поручил нам воспитывать тебя, чтобы ты стала благословением и для других людей. И если ты захочешь поступать по примеру мальчика Иисуса, то обязательно станешь таким благословением.

— Тогда почитай мне еще о мальчике Иисусе, — попросила девочка.

Мама продолжила чтение:

«Когда Иисус был ребенком, то думал и говорил как ребенок и ни одно пятнышко греха не искажало в Нем образ Божий. Но и Он не был свободен от искушений. Иисус жил там, где характер Его мог быть подвержен испытанию. Он вынужден был переносить те же трудности, с которыми сталкиваемся и мы, чтобы сделаться примером для нас в детстве».

Услышав слово «трудности», Машенька неожиданно вздохнула, так что мама перестала читать и, сдерживая смех, посмотрела на дочку. Машин вздох был точь-в-точь похож на вздохи их соседки тети Светы, которая постоянно жаловалась на трудности.

«Родители Иисуса были бедны, и их благополучие зависело от каждодневного труда. Иисус испытал бедность, самоотречение и нужду. И это тоже оберегало Его от зла. Иисус жил в крестьянской хижине, неуклонно и бодро неся Свое бремя. Иисус всегда работал с радостью. Он часто выражал Свою радость в пении псалмов и небесных гимнов. Его жизнь в родительском доме — образец для каждого мальчика и для каждой девочки».

Мама перестала читать и посмотрела на притихшую дочку. Обняв свою куклу, она мирно спала, свернувшись клубочком на одеяле. Мамины руки заботливо прикрыли свое спящее «благословение» шерстяным цветастым платком, отогнали назойливую муху. «Спи, моя хорошая, — с любовью шептало мамино сердце, — пусть Бог поможет тебе подражать мальчику Иисусу».

Углубившись в чтение, мама не сразу заметила, что Машенька уже проснулась. Однако услышав ее голос, обращенный к кукле, оторвалась от книги и улыбнулась — ее дочурка ласковым тоном наставляла свою любимую куклу: «Старайся быть такой же, как наш замечательный Ровесник, Иисус из Назарета. Он всегда хотел быть благословением для других. Если ты не будешь никого огорчать, то тогда точно будешь благословением для всех моих кукол, других игрушек, для меня, для моей мамы, для моих подружек. Будь умницей!»

Мама закрыла книгу и достала кулек с едой. А потом они сложили одеяло и пошли гулять по аллеям Ботанического сада. В этот день Машенька ни разу не огорчила маму — ей очень хотелось быть настоящим благословением.

А вам, ребята, хочется быть благословением для других? Перечитайте еще раз этот рассказ. А если в вашем доме есть замечательная книга «Желание веков», попросите взрослых прочитать вам главу, которая так и называется «Детство Иисуса». Ваш замечательный Ровесник из Назарета Своим примером поможет вам приносить радость не только вашим родителям, но и всем, кто общается с вами — друзьям, учителям, соседям и даже незнакомым людям.

Сосчитай,
сколько раз-
резано целых
яблок?
Нарисуй их
в корзине и
раскрась.

Лабіринт

Золоте правило

Алла вчилась в новій школі,
Місяць вже, як перейшла,
Та ні друзів, ні подружок
В своїм класі не знайшла.

Їй здавалось: ті — не добрі,
Ті — скупі, а інші — злі,
Ті занадто вже дорослі
Або дуже ще малі.

Мати дочку розпитала,
Що зі школи вже прийшла.
Донька мамі розказала,
Чому друзів не знайшла.

Взявши темні окуляри,
Мати доньці подала.
— Почитай мені цю книгу.
А сама голку взяла.

Поки будеш ти читати,
З шторами я лад зроблю,
Тож почую щось цікаве
Й справу деяку зроблю.

Дівчинка, хоч здивувалась,
Окуляри все ж вдягла
І, вдивляючись ретельно,
В них читати почала.

Та стомились швидко очі,
Букви скачуть та рядки,
Заважають окуляри,
Скинуть геть би залюбки.

Мати бачила, що Алла
Ледь не плаче, та терпить.
— Скинь їх, доню, — попросила.
Це дочка зробила вмить.

А тепер читай... Так краще?
Донька їй відповіла:
Дуже добре, бо в темряві
Аж сльоза з очей пішла.

Чи тобі я не казала,
Люба донечко, про те,
Що у Біблії священній
Правило є «золоте».

Через темні окуляри
На людей ти не дивись,
Бо вбачаєш лиш погане,
А все гарне лиш мигтить.

Коли дивишся навколо,
Про Ісуса нагадай
Та любов, повагу, милість
Своїм ближнім виявляй.

І Господь тебе теж змінить,
Як чинитимеш добро,
Будеш мати вірних друзів
І втече від тебе зло.

Надія, читач газети

Марія Власюк

ВЕСЕЛА БДЖІЛКА

Над квітчастим барвистим лугом літала весела Бджілка. У пошуку солодкого нектару вона підлітала то до однієї, то до іншої квіточки, наспівуючи свою веселу пісеньку: «Жу-жу-жу, жу-жу-жу!». А яскраві маки, ніжні ромашки і польові дзвоники весело хитали своїми голівками в такт її веселій пісеньки. Раптом Бджілка замовкла, вона прислухалася... Так, це їй не здалося, там, у траві, хтось дійсно плаче. Бджілка опустилася нижче і заглянула під ромашку: там на листочку сиділо маленьке Сонечко (на його червоних крильцях було лише по одній чорній цяточці) і тихенько схилювало.

— Ей, малюче, ти чому плачеш? — схвилювано запитала Бджілка.

Сонечко підняло свої великі заплакані очки і тихенько відповіло:

— Ніхто зі мною не хоче дружити.

— А чому ж з тобою ніхто не хоче дружити? — здивувалася Бджілка.

— Тому що я завжди сумую і плачу.

— А чому ж ти плачеш?

— Ось тому і плачу, що ніхто зі мною не хоче дружити.

І Сонечко знову залилося слізьми.

— Отже, — роздумувала вголос Бджілка, — ти плачеш, тому що ніхто з тобою не дружить, і ніхто з тобою не дружить, бо ти плачеш. Як же вийти з цієї ситуації?

— Хіба якщо знайдеться якась комашка, — заплаканим голосом обізвалося Сонечко, — в якій радості вистачить на двох і захоче зі мною дружити.

— О, — зраділа Бджілка, — та в мене радості вистачить на цілий луг!

— І ти не проти зі мною дружити? — усміхнулося Сонечко.

— Звичайно, що не проти! — весело відповіла Бджілка. — Давай будемо разом літати над квітами!

Сонечко витерло сльози і вилізло з-під ромашки:

— Ой, скільки тут сонечка, — радісно вигукнуло воно.

З того дня Бджілка і Сонечко разом літали над квітчастим лугом. Бджілка, перелітаючи з квіточки на квіточку, наспівувала тоненьким голосом: «Жу-жу-жу», а їй підспівувало Сонечко: «Я з Бджілкою дружу», а ромашки, маки та інші польові квіти кивали голівками в такт такій веселій пісеньці.

Будьте переможцями

дрій, подивившись на Ігоря. — Тільки спочатку вгадай, що буде з тобою, якщо ти до мене доторкнешся.

Ігор з несподіванки навіть рота розкрив. Де-кілька секунд він стояв мовчки, потім махнув рукою і повільно повернувся, щоб іти.

— Нема коли мені тут тебе вислуховувати, у мене є справи і важливіші, — процідив крізь зуби Ігор.

— А що ти збирався з ним зробити? — запитала здивована молода мама, коли Ігор відійшов.

— Я? Нічого, — відповів, усміхаючись, Андрій, — просто я попросив Ісуса стати на мій захист. Я сам не знаю, що би з ним було. Головне, що Господь захистив мене. І це Він підказав мені, як потрібно діяти і що казати.

Головне — довіряти Богу!

Андрійко сидів навприсядки в оточенні малюків, виготовляв для них з жолудів маленькі фігурки.

— Ей, ти, нянько, а йди-но сюди, я розберуся з тобою. Чому ти не дав учора моему братові на цигарки? Адже в тебе були дрібні гроші! — почув Андрійко грубе звертання семикласника Ігоря.

Андрійко спокійно продовжував займатися своєю справою.

— Ну, що, злякався? Так я і знав! — зневажливо посміхнувся Ігор.

— Чому? Я готовий! — сміливо відповів Ан-

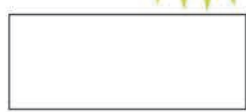
В путешествие с паровозиком Лучиком

Паровозик Лучик решил отправиться в путешествие. Помоги Лучику добраться до вокзала, выполнив все задания на остановках.

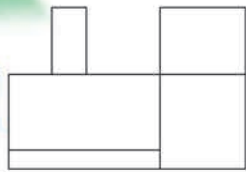
Остановка 1

Попробуй нарисовать паровозик по схеме

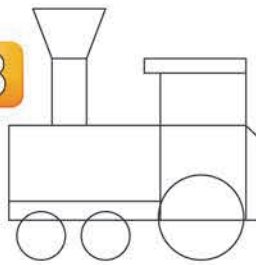
1

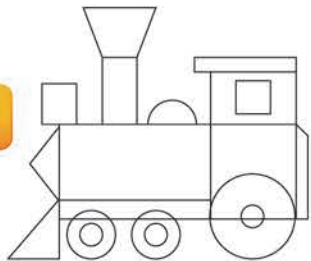
2

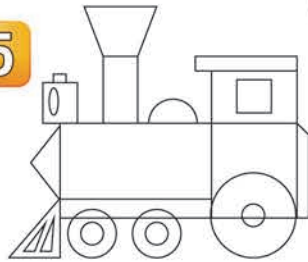
3

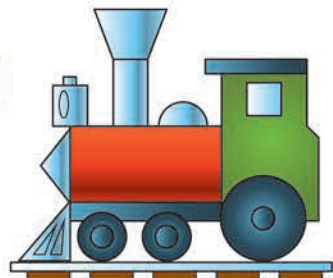
4

5

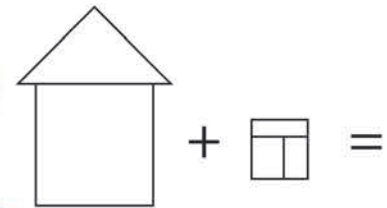
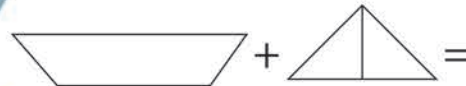
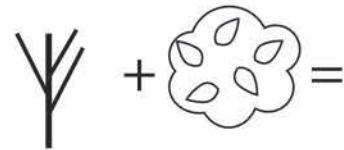
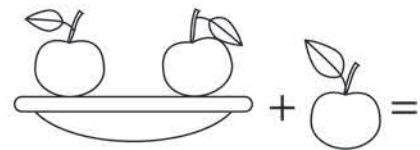

6

Остановка 2

Реши примеры

Остановка 3

Назови одним словом

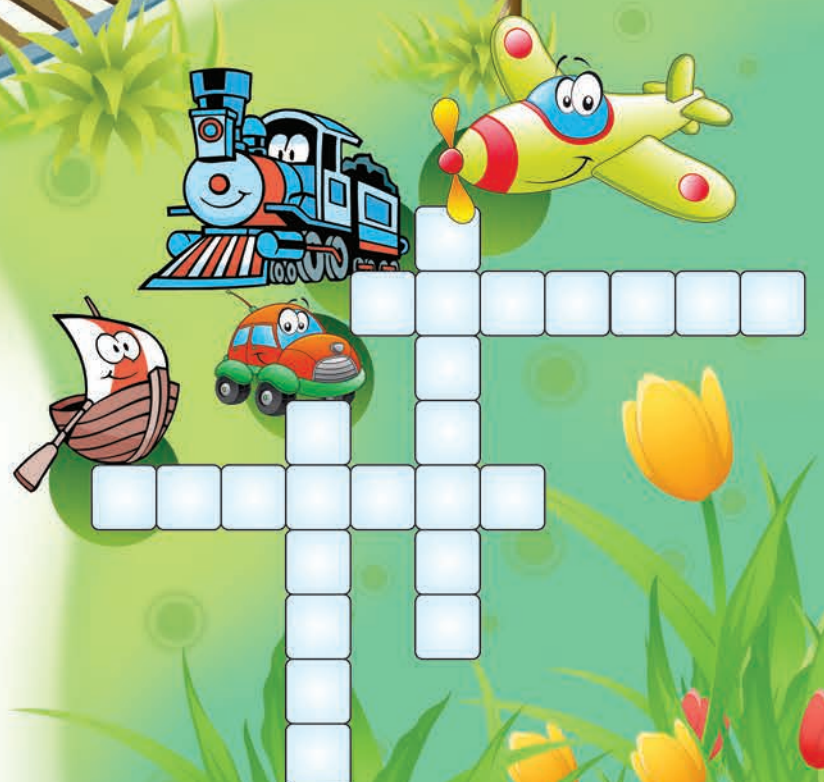
Запиши ответ _____

Остановка 4

Реши кроссворд

Остановка 5

Нарисуй по точкам вокзал и раскрась его

Артур Максвелл

Зов в ночі

Ребята, знаете ли вы, что при помощи точек и тире один корабль может переговариваться с другим. Эти точки и тире называются азбукой Морзе. Люди, которые понимают эти сигналы, могут расшифровать, что один капитан сообщает другому.

Много лет тому назад на морском побережье жил одинокий человек, который был страстным радиолубителем и мог читать послания различных кораблей. Долгое время радиовещательная станция передавала сообщения, и он мог слушать, как один корабль посылает весть другому.

Однажды во время сильного шторма его антенна упала. Этот человек мог бы оставить все и пойти спать, но он был так увлечен своим занятием, что в темную ночь взобрался на самую высокую ель в конце своего сада и прочно укрепил антенну проволокой. А потом снова вернулся к радиоприемнику.

Настраивая приемник, он сразу же услышал непрекращающийся сигнал «СОС», который подавал какой-то корабль. Это было, конечно, очень интересно, но и тревожно. Тут же сигнал опять повторился: «СОС — СОС — СОС».

И тут человек понял, что на этот сигнал не поступает никакого ответа. «Почему сигнал передают

так часто? — подумал он. — Возможно, он — единственный, кто слышит этот крик о помощи?»

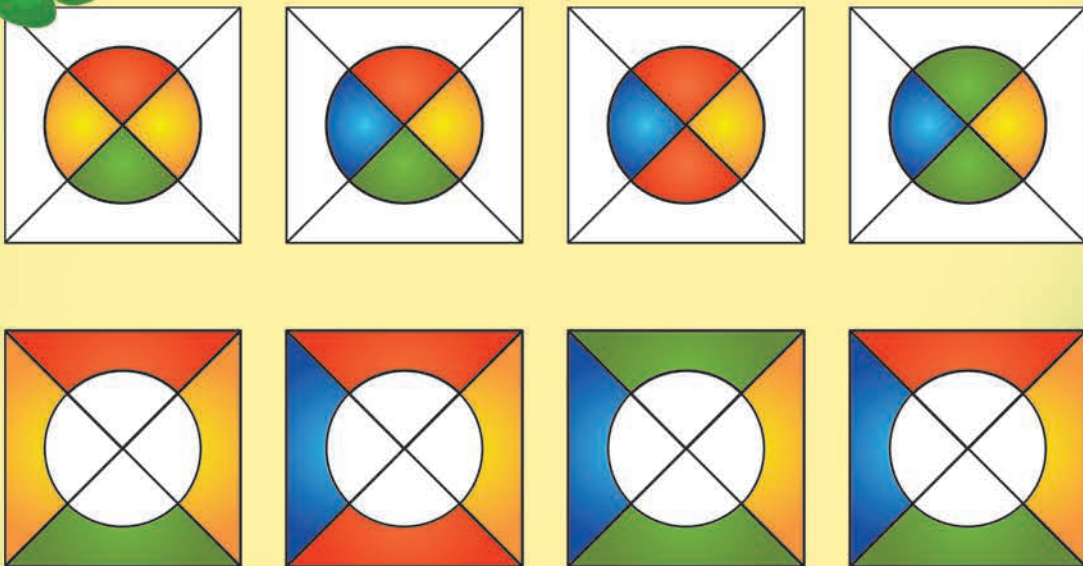
И тут он услышал отчаянную просьбу на ломаном английском языке: «Пожалуйста, помогите нам!»

Этот человек побежал к телефону. Он позвонил на береговую станцию и рассказал о том, что он услышал зов о помощи. Но люди на станции ничего не слышали. Он умолял их прислушаться, и им пришлось согласиться. Сообщили всем кораблям, чтобы они на некоторое время прекратили передачу сигналов. И тут они услышали сигнал бедствия с маленького корабля. Немедленно поспешили ему на помощь, и корабль был спасен.

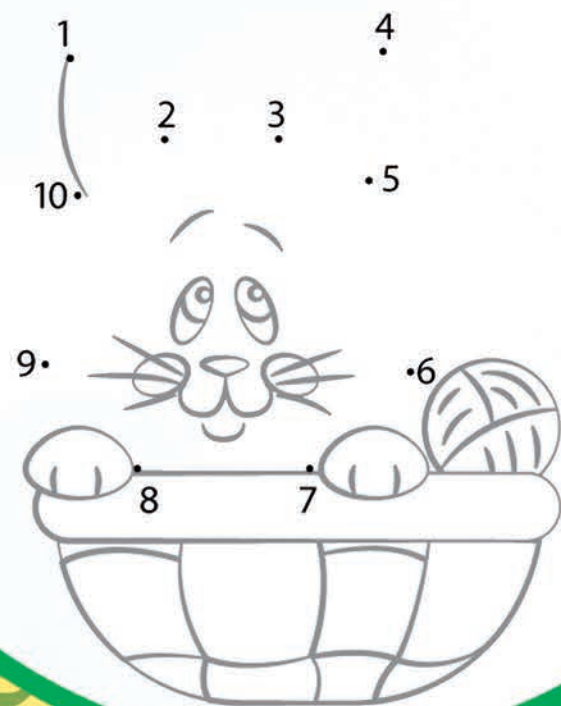
Спустя час после того, как этот человек позвонил, антенна вновь упала. Он опять укрепил ее, и снова антенна принимала все далекие сигналы.

Этот одинокий человек, имевший самодельный радиоприемник, оказал помощь потерпевшему бедствие кораблю, в то время как большие станции были перегружены сообщениями и не могли услышать сигнал бедствия. Также и дети, несмотря на свой возраст, могут совершать добрые дела и приносить благословения опечаленным и страдающим людям.

Соедини линией объекты друг с другом, которые подходят по цвету.

Соедини по точкам и раскрась

Дитяча молитва

Боженьку наш любий,
Боженьку наш милий!
Пошли нам здоров'я
І для зросту сили.

Щоб росли ми добрими,
Вчилися працювати
І були не гордими,
Вміли поважати

Татуся і неньку,
Бабусю сивеньку,
Дідуся старого
І не кривдить нікого.

Будь, Ісусе, з нами
Разом щохвилини.
Нехай будуть мами
В кожній дитині.

Хай добробут квітне
У кожній родині,
Пошли щастя світле
Нашій Україні!

Зінаїда Грушко-Колінько

Об'єми

Посмотри на емкости и распредели, какая из них вмещает больше всего воды, а какая меньше.

Сонечко

Небо заволокло темні хмари. Не вщухав холодний дощ.

Жучок сидів під кущем глоду біля хворого коника-стрибунця. Він кутав коника в торішнє листя, щоб той зігрівся. А ще, як міг, звеселяв хворого. Жучок кумедно хапав себе за голову, тріпотів червоними в чорну цяточку крильцями, падав на спину ніжками догори.

Коник зацікавлено позирав на жучка і сміявся...

І незабаром він видужав. Скинув із себе торішнє листя, високо підстрибнув і засюрчав жучкові:

— Ти турботливий. Ти веселий. Ти — наше сонечко.

Почувши слово «сонечко», жучок глянув угору. Проте на небі лише клубочилися хмари. Жучок подумав: «Коник сказав "сонечко", але ж зараз сонця немає... Полечу я до метеликів. Он як вони, бідолашні, тремтять під лопухом. Боятися замочити крильця».

— Не журіться! — гукнув жучок, залазячи до метеликів під лопух. — Дощ скоро мине. А щоб вам було веселіше, я заспіваю пісеньку.

— І жучок бадьоро виспівував, аж поки з-за хмар не виглянуло сонце і сипнуло на землю теплі промінці.

— Ти добрий. Ти наше лагідне сонечко! — сказали жучкові метелики і радісно затріпотіли крильцями.

Зняковів жучок, ще більше почервонів від того, що його так хвалять, та й полетів собі далі.

Під високим крислатим дубом він побачив сивого павука. Павучок спустився на землю по довгій срібній павутинці. Павутинка під дощем намокла, і тепер павучок не міг повернутися додому.

— Я допоможу! — вигукнув жучок і підсадив старенького павучка до його затишної шпаринки-хатинки.

— Ти ввічливий і уважний. Ти допомагаєш старшим. Ти — наше любе сонечко.

— Чому всі називають мене сонечком? — здивовано запитав жучок, знову ніяковіючи.

— А тому, — сказав сивий павучок, — що справжнє сонце зігріває всіх своїм теплом, а ти — турботою, своїм добрим, щирим серцем.

Клякса

Внимательно посмотри на кляксу и раскрась ее. Желтым цветом участки с одной точкой, а красным — с двумя и увидишь изображение.

Валерій Хомський

Он от страха весь дрожит,
Очень быстро он бежит,
Шубку на зиму меняет
И в снегу не замерзает.
А капусту и морковку
Он грызет зубами ловко.
Ну-ка, друг мой, угадай-ка.
Это лопухий _____

(Зайка)

Об индейской смокве

Что это за плод: размером с большое яйцо, покрыт шипами, пурпурный внутри, со вкусом медовой дыни? Это **индийская смоква** — так называется один из видов растения из семейства кактусовых, опунции.

Многие представляют, что кактусы растут в пустынях. Но некоторые из них, почти 2000 видов, растут севернее озера Онтарио и даже в северной части Европы. Одни растут в таких северных штатах, как Массачусетс и Миннесота, выживая в суровые зимы. Другие растут в субтропическом климате штата Флорида. Кактусы — растения более многосторонние, чем думают люди, и они обладают такими уникальными качествами, которые помогают им выживать.

Американским исследователям не понадобилось много времени для того, чтобы узнать,

что мякоть опунции, мексиканской ее разновидности, пригодна в пищу животным.

Однажды кто-то взял отростки этого мексиканского кактуса, привез в Австралию и посадил их в сухую почву, в которой ничего больше не росло. Но потом стало известно, что употребление в пищу большого количества плодов этого кактуса приводит к заболеванию домашнего скота.

К тому времени, когда скотоводы обнаружили это, было слишком поздно. Быстрорастущие опунции заполонили все поля. Усилия по истреблению кактуса не принесли результатов, пока не было найдено насекомое, которое и сделало эту работу. Эти маленькие создания прогрызали ходы по всему стеблю кактуса, так что они погибали. Вскоре можно было вновь контролировать численность растений.

Лабіринт

Дорогой мой, милый друг,
Посмотри себя вокруг —
Все сияет красотой,
Озаренное мечтой:
Солнце радость нам дарит,
Ведь весна кругом царит.
В небе птица так поет
И любви поток все льет,
Весело журчит ручей:
«Ты воды побольше пей»,
Пахнут сильно так цветы,
И сбываются мечты...
Ведь Спаситель Сам придет —
Нас к Себе Он заберет!

Настя Пахній

Валерій Хомський

Грудки белы, черны спины,
Забрались в мороз на льдины,
С высоты на нас глядят,
Что за странный детский сад?
Хоть и птицы — не летят...
Кто устроил нам смотрины?
Королевские

(Пингвины)

В чаще он лесной живет,
Любит ягоды и мед,
В спячку на зиму впадает
И в берлоге засыпает.
Там сосет всю зиму лапу,
Это —

(лиса)

Помощь

Сигитов Петя

Как-то я играл на улице, и у меня заболел живот. Я пришел домой и сказал об этом маме. Мама дала мне какие-то таблетки, но боль не утихала. Тогда мама вызвала скорую помощь. Меня забрали в больницу с подозрением на аппендицит. Температура тела стала повышаться — до 40 градусов. Ни капельницы, ни уколы не помогали. В три часа ночи меня отвезли в областную больницу. Мне было очень плохо, боль казалась невыносимой. Врачи меня осмотрели и решили утром оперировать. Мама моя была очень встревожена, она видела сомнения врачей. Она позвонила знакомым, чтобы они молились о моем

состоянии. После маминго звонка в палату зашла врач-анестезиолог, якобы готовить меня к операции. Она начала задавать мне вопросы, щупать живот. Потом озадаченная вышла. После этого опять зашли врачи, которые меня раньше осматривали, и уже решили операции не делать. Анестезиолог поделилась с ними своими опасениями.

Как оказалось, у меня был не аппендицит, а сильнейшее воспаление кишечника и операция могла бы усугубить ситуацию. По молитве моей мамы и наших друзей Бог помог врачам поставить правильный диагноз. И я Ему очень благодарен!

Господарочка

Парфе

Ингредиенты:

- Натуральный йогурт — 180 мл
- Банан — 1 шт.
- Киви — 1 шт.
- Мюсли — 80 г
- Мед — 2 ст.л.

Парфе собирается слоями: на дно — обжаренные в меду мюсли, кусочки банана и киви, затем слой йогурта, далее мюсли с фруктами, йогурт. Сверху украсить фруктами.

Парфе с клубникой, киви и кукурузными хлопьями

Ингредиенты:

- Клубника — 8 шт.
- Киви — 2 шт.
- Обычный йогурт — 2 стакана.
- Кукурузные хлопья — ½ стакана.
- Мед.

Приготовление:

Выложите в 2 стакана на дно слой йогурта (пару ложек). Затем выложите слой нарезанной клубники, йогурт, киви и хлопья. Снова йогурт — хлопья — киви — клубника. Украсьте мятой. Для сладости можно выложить немного меда.

Греческие шпажки

Ингредиенты:

- 3-4 небольших огурца.
- 500 г помидоров черри.
- 200 г маслин без косточек.
- 1 упаковка сыра фета (кубиками).

Для соуса:

- 1 ст. л. лимонного сока.
- 2 ст. л. оливкового масла.

Приготовление:

Нарезаем огурцы кружочками, а маслины разрезаем пополам. Нанизываем на зубочистку помидорку, кусочек огурца, половинку маслины и кубик сыра (феты).

Перед подачей сбрызгиваем шпажки соусом.

Приятного аппетита!

Колібри

Розфарбуй

Чи знаєте ви, яка пташка є найменшою у світі? Це — колібри. Її довжина від кінчика дзьобика до кінчика хвостика — усього від 5 до 7 сантиметрів. Однак, незважаючи на такий маленький розмір пташок, Бог заклав у їхні крихітні тільця масу енергії! Наприклад, щоб дістатися теплих країв, колібри можуть щосені здійснювати перельоти через океан довжиною у 1000 кілометрів!

Навесні вони повторюють цей переліт (знову над водою і до того ж без зупинки), пролітаючи ту саму відстань. Незважаючи на те, що мала, пташка не боїться великих, здатних напасти на неї птахів — наприклад, сокола. Річ у тім, що колібри — дуже рухлива пташка, тому їй не легко спіймати. Використовуючи свій довгий дзьобик як меч, колібри здатна сама нападати на значно більшого за неї птаха, штурхати його дзьобиком і відлітати так швидко, що той не може її наздогнати. Колібри дуже швидко літають, їхні крильця роблять 80 помахів не за хвилину, а за секунду! Колібри махають ними так швидко, що й самих крилець не видно — вони перетворюються на дві прозорі димчасті хмаринки.

Харчується колібри в основному солодким нектаром квітів. Її тоненький дзьобик може проникати глибоко в чашечки квітів.

У колібри довгий язичок, порожній усередині, як трубочка. Ним вони можуть всмоктувати квітковий нектар так, як би ви пили напій зі склянки через соломинку. Цей язичок, коли ним не користуються, може згортатися в маленьку пружинку для акуратного, компактного збереження в тісному просторі крихітного ротика пташки.

Для того, щоб колібри могла поповнювати енергію, їй треба харчуватися цукром, для видобутку котрого вона повинна ніби «зависати» над квіточками. Це їй потрібно робити досить довго, щоб устигнути висмоктувати нектар з чашечки своїм трубчастим язичком. Саме для цього їй і потрібні особливі крильця, за допомогою яких вона може залишатися на одному місці під час усмоктування нектару з квітки. У колібри крильця рухаються не тільки вгору і вниз, як у звичайних птахів, але можуть обертатися і рухатися в будь-якому напрямку, тому що вони прикріплені до тільця птаха так званим «шарнірним з'єднанням». У результаті колібри може літати не тільки вперед, як інші птахи, але також і назад, і в сторони, і прямо вгору, і прямо вниз. І ще вона може стояти на місці і ніби «паркуватися» у повітрі то над однією, то над іншою квіткою, висмоктуючи поживу з них. Навіть гніздо пташки — це теж маленьке чудо. Розмір його не більший, ніж половинка горіхової шкарлупи. Дно вистелене шовковистими рослинними волокнами — наприклад, пушинками кульбаб.

Тише! Тише! Послушайте рошу,
Нежный шелест зеленых ветвей.
Мелкий дождик березки полощет,
И журчит еле слышно ручей.

Где-то рядом синичка с синичкой
О весне завела разговор,
Солнце тучку щекочет ресничкой,
Та хохочет, как гром, над землей.

Ольга Бокова

Воробьи

В ветках спрятались птички.
Найди их и сосчитай.

Реши задачку:
от количества желтых
воробьев вычти количество
птичек иного цвета.
Сколько остается?

Чому відбитки пальців
унікальні?

Шкіра на кінчиках пальців рук і ніг вкрита найдрібнішими борозенками, які утворюють неповторний візерунок у вигляді петель, ліній, кілець. Він індивідуальний для кожної людини і є його своєрідним паспортом — у світі немає двох людей з однаковими відбитками пальців.

Про все на світі

Як вимірюється звук?

Гучність звуку вимірюється в децибелах. Звук шпильки, що впала, — менше 10 децибелів. А гул холодильника — близько 35 децибелів. У навушниках плеєра звук досягає 80 децибелів, а шум літака на зльоті з відстані 30 метрів від нього — 130 децибелів.

Чому сильний шум шкідливий?

Будь-який звук, що перевищує 120 децибелів, може миттєво пошкодити твій слух. Але постійний звук у 90 децибелів призведе до такого ж сумного результату.

Якої гучності шепіт?

Гучність шепоту становить від 10 до 20 децибелів. Деякі тварини здатні сприймати слабший звук, ніж люди.

З якою частотою
б'ється серце?

Серце дитини б'ється з частотою 80 ударів за хвилину, але частіше, ніж серце дорослої людини (70 ударів за хвилину). Коли ти бігаєш чи робиш щонебудь енергійне, твоє серце б'ється швидше, подаючи кров до м'язів.

Чому кров червона?

Кожна крихітна крапелька крові містить речовину, яка називається гемоглобіном. Він переносить кисень з легенів. Кров, насичена киснем, яскраво-червоного кольору. Проходячи разом із кров'ю по всьому тілу, кисень потроху насичує всі клітини тіла. На той час, коли кров повертається до серця, вона темнішає, стаючи темно-червоною.

Веселый English

Противоположности

ice-cream
[айс крим]
мороженное

cold-hot
[колд-хот]
холодный-горячий

tea
[ти]
чай

saw
[со]
пила

long-short
[лон-шорт]
длинный-короткий

key
[ки]
ключ

jar
[джар]
банка

empty-full
[эмпти-фул]
пустой-полный

glass
[глас]
стакан

Задание 1

Исправь ошибки, напиши
правильный вариант

Cold tea _____

Hot ice-cream _____

Long key _____

Short saw _____

Empty glass _____

Full jar _____

Задание 2

Напиши прилагательные

empty

Задание 3

Найди противоположные
прилагательные (какой?
какая? какое?) в сетке
крестворда

h	o	t	h	h	f	u	l	l
h	h	h	l	o	n	g	h	h
h	h	h	c	o	l	d	h	h
e	m	p	t	y	h	h	h	h
h	h	h	h	s	h	o	r	t

Задание 4

Нарисуй

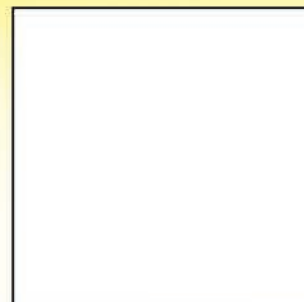
Hot tea

Empty jar

Long pencil

Дорогі наші маленькі читачі! А чи замислювалися ви, де найкращий у світі дім, який він, хто в ньому живе? Сьогодні я хочу розповісти вам про той будинок.

Найкращий дім

Моя маленька приятелька Оксанка сказала, що в їхньому селі на пагорбі стоїть така оселя. Вона висока, з рівними білими стінами, червоним дахом. Навколо паркан. У дворі ростуть дивовижні квіти, а ще там є фонтан і фігурки казкових героїв. А от один мій знайомий хлопчик Іванко розповідав про будинок, що недавно звели в їхньому місті. У ньому аж двісті квартир. Незабаром Іванко разом зі своїми батьками та молодшою сестричкою Софійкою переїдуть туди жити. Хлопчик розповів, що з нетерпінням чекає того дня, коли оселиться в цьому, як він говорив, найкращому домі.

А ось мій сусід зайчик казав, що найкращий дім — у нашому лісі, під старою сосною. Там живуть його тато і мама, а ще сестрички і братики-зайченята. Я довго не міг збагнути, як темна і тісна нора може бути найкращим житлом, та мій похлипливий приятель пояснив, що там пахне свіжа травичка. А коли настає нічка, його матуся співає малятам-зайченяткам колискових. І навіть у цій темряві зайчик нічого не боїться, адже поруч із татом і матусею не страшно.

А бджілка, яка так поспішала до заходу сонця повернутися додому, сказала, що найкращий дім — це їхній вулик. У ньому тепло і затишно і приємно пахне солодкий медок. Там завжди чистота і порядок.

А квіточка на сонячній галявині говорила, що найкращий дім прямо під небом, де світить сонечко, іде теплий дощик і напуває всі рослини.

І тоді я зрозумів, що найкращий дім там, де вам добре і затишно, де не страшно, де є тато і мама, де люблять і дбають про вас, тобто там, де ви щасливі!

А ще найкращий дім там, де ви зможете зробити щасливими інших людей. Якщо ви, діти, слухняні, добрі, чемні, охайні, привітні, то всі, хто живе поруч із вами, теж дуже щасливі. Ваш дім для всіх його мешканців буде комфортним і красивим.

Равлик возить за собою свій будинок, щоб у хвилини небезпеки заховатися в ньому. Цікаво, що коли підростає господар такої оселі, більшає і його помешкання.

Ластівки будують свої будиночки у стріхах. Вони носять у дзьобиках будівельний матеріал, щоб звести гніздекко. Їхня оселя дуже міцна. Вона може прослужити своїм господарям багато років.

А от у білочок є багато помешкань. Вони залишають то в одному, то в іншому дуплі свої запаси, і часом забувають ці руденькі спритниці, де ж вони їх залишили.

Дуже цікаво спостерігати за тим, як величезна родина мурашок щодня трудиться біля свого дому. Ці маленькі трудівники повсякчас носять вантаж, який неодмінно згодиться в їхньому мурашнику.

Діти, а що ви робите вдома? Чи намагаєтеся зробити свій дім красивим, зберегти там чистоту і порядок? Чи охайно складені ваші речі, іграшки?

Я впевнений, що ви — справжні господарі, дбайливі і хазяйновиті.

Дбайте про чистоту у своїй кімнаті, поливайте квіти на вікні, протирайте пил, складіть книги на полиці. Думаю, що вам уже під силу й попідімтати, помити посуд, винести сміття. Сподіваюся, мої маленькі читачі, що з вас виростуть гарні люди.

Загадки

Валерій Хомський

Днем не спит, а ночью служит
И с хозяевами дружит.
На чужих он громко лает
И во двор их не пускает.
В будку кость погрызть понес,
Это наш дворовый _____

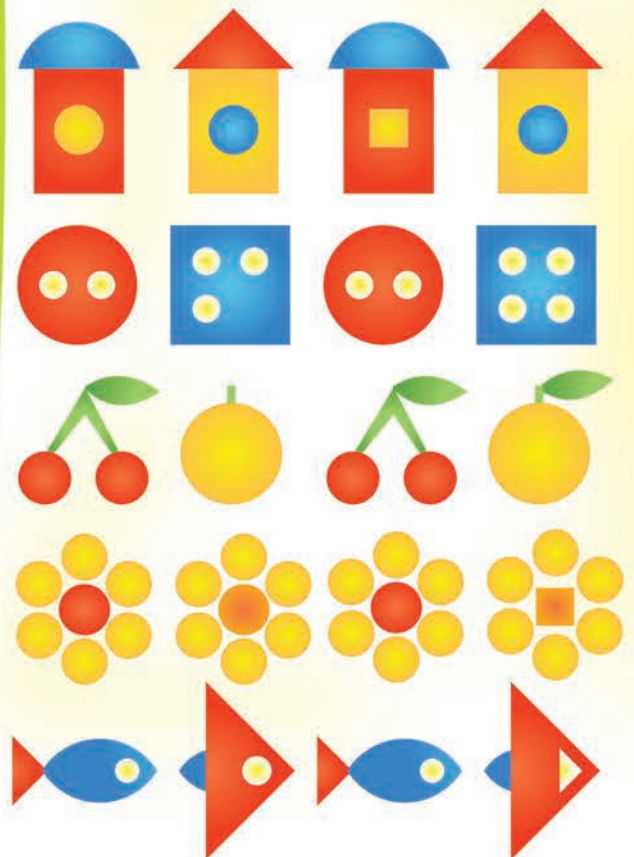
(зєц)

По полям, лесам гуляет,
Даже по дворам шныряет
И хвостом след замечает.
Ей, плутовке, мышка снится,
Воровать — ох, мастерица!
Это рыжая _____

(лисица)

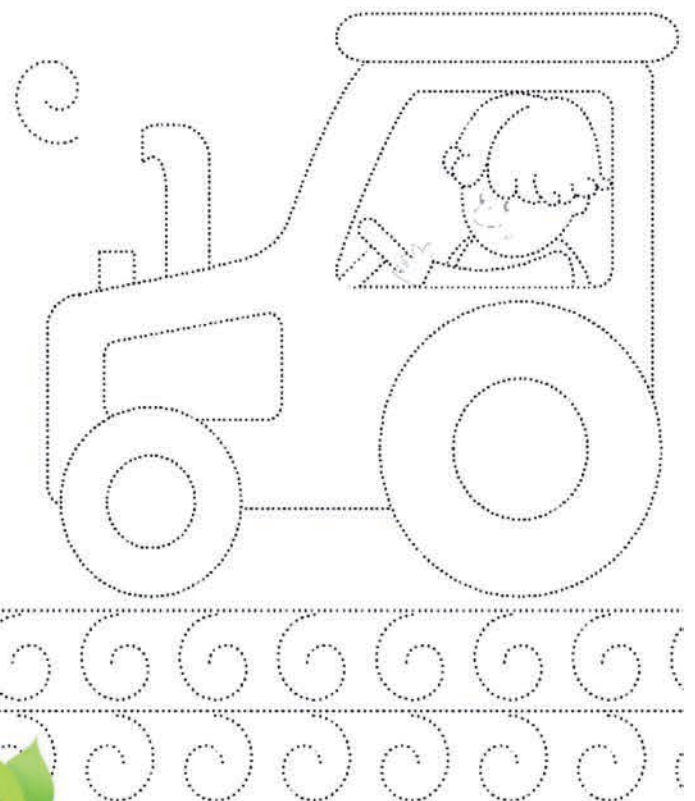
Логика

Найди лишний предмет.

Трактор на поле

Обведи и разукрась картинку с трактором на поле.

$$5+6-7=$$

Реши примеры. Проведи линией к животному; ответ должен соответствовать номеру животного.

$$6-4=$$

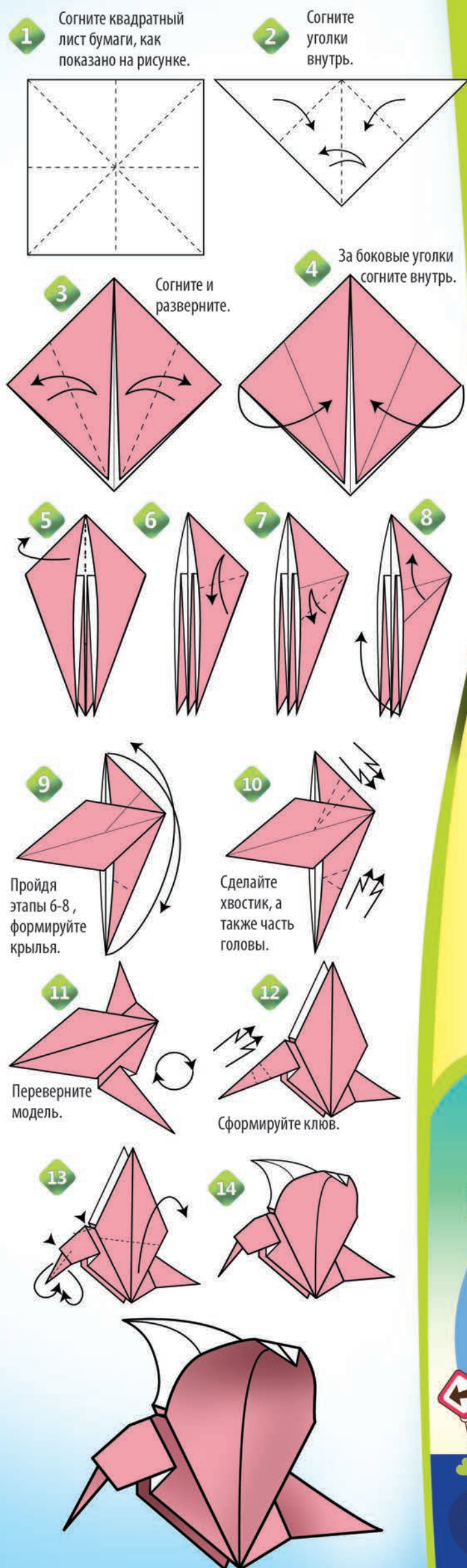
$$12-11=$$

$$16-5-8=$$

Колибри

Следуя схеме, ты сможешь сложить с бумаги оригами птички.

Дружба — это здорово!

Привет, ребята! Сегодня я любовалась весенними цветами! До чего же они красивы, эти нарциссы, тюльпаны и самые простые желтенькие одуванчики на свежей зеленой травке! Солнышко светит так приветливо, пчелки жужжат, мотыльки порхают! Хорошо весной! Глядя на мотыльков, вспомнила я один детский рассказ, и захотелось мне рассказать его вам, ребята.

Жили-были в одном саду три мотылька: белый, красный и желтый. Они играли на солнышке и беззаботно порхали от цветка к цветку, от стебелька к стебельку. И тут вдруг пошел сильный дождь. Его тяжелые капли намочили крылышки мотыльков. Они попробовали лететь домой, но отяжелевшие от влаги крылья не слушались. Рядом рос тюльпан. Мотыльки подступили к нему:

— Милый тюльпанчик, спрячь нас от дождя в своей удобной чашечке!

— Желтого и красного я приму, а белый пусть летит прочь, потому что я не люблю бледное и бесцветное, — горделиво ответил тюльпан.

— Если ты нашему белому другу отказываешь в приюте, то и мы тоже

не хотим гостить у тебя, — обиженно ответили мотыльки.

А дождь, не переставая, стучал по листве, больно бил нежные крылышки. Дружья обратились к белому нарциссу, растущему по соседству с тюльпаном:

— Нарцисс, пожалуйста, спрячь нас под зонтиком своих лепестков, чтобы мы не погибли от дождя.

— Белому я помогу. Белоснежный цвет — моя слабость, а другие цвета и видеть не хочу, — ответил нарцисс.

— Без своих друзей я не пойду к тебе. Как же я смогу спокойно греться и отдыхать, когда они в беде?

Белый, красный и желтый мотыльки сели рядышком на каком-то стебельке, обнялись крылышками, пряча друг друга от дождя.

Солнышко, как будто услышав их разговор, с интересом выглянуло из-за тучки и моментально высушило крылья мотыльков. Так оно наградило друзей за верность, доброту и единодушие.

Пусть этот маленький рассказ, а также весенняя природа вдохновит всех друзей быть верными друг другу. Дружба — это здорово!

Ваша Дружба Дружбозна

Найди отличия

Ящерица из бумаги

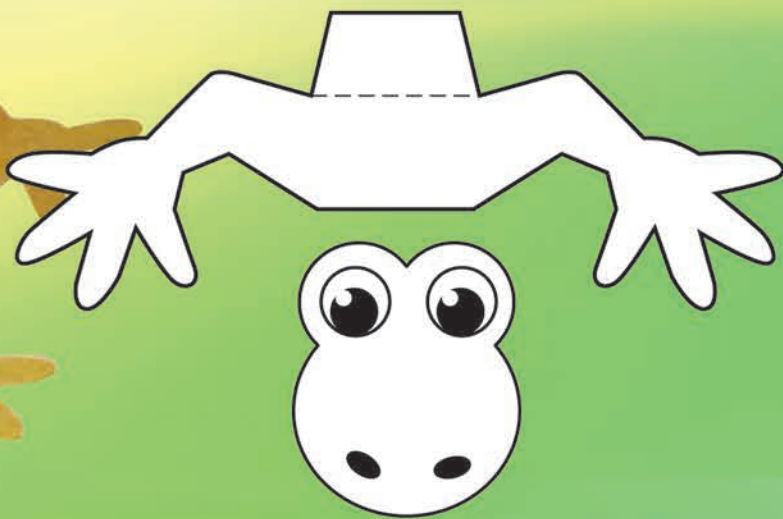
Изготовление змейки

Вырезать 2 полоски бумаги, одинаковые по длине и ширине, наложить концы перпендикулярно друг другу. Нижнюю полоску загнуть на верхнюю. Вторая полоска, которая раньше была сверху, теперь находится внизу и сгибается над первой. Так переплетите полоски поочередно, пока не получится змейка желаемой длины. Выступающие концы обрезать. Чтобы змейка не расплелась, склейте последний и предпоследний фрагменты змейки — в зависимости от композиции — с предыдущим.

Этапы изготовления ящерицы

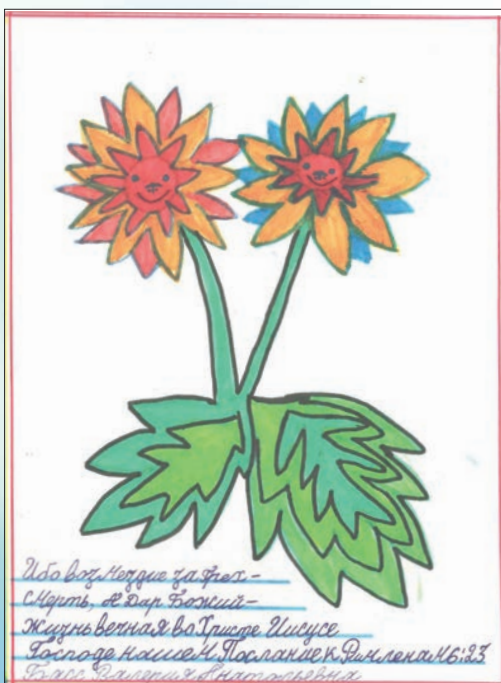
- По образцу из картона создать две пары лапок и голову.
- Сплести и склеить змейку.
- Зафиксировать клеем голову на последнем отогнутом фрагменте туловища змейки.
- У каждой пары лапок отогнуть выделенную штрихом часть и приклеить ее снизу за третьим и девятым фрагментами туловища.
- С картона вырежьте хвостик.

Ящерица готова, можете ею играть. Также не забывайте экспериментировать с цветом, формой, длиной.

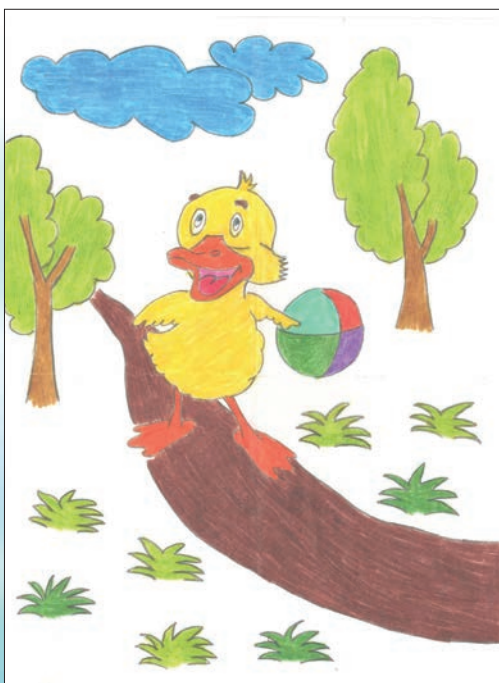

Малюнки читачів

Любі діти! Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

Валерія Басс

Надія Дячинська

Дивіться в травні на телеканалі "Надія"

В ГЕТАХ ДОБРАЧКА

Добрячок відвідав маленьких глядачів

Пригоди Добрячка в Гостомелі, Київської області

вівторок і четвер субота
06:45* 19:45*

ТЕЛЕКАНАЛ
www.hopechannel.info

* Телеканал залишає за собою право внесення змін до програми

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10—А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Художник: Юлія Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua